

[Hæle.]

Forslag har vi for saa vidt ikke. Spørgsmaalet er blot det simple, om det er praktisk rigtigt at gaa ned med Renten til 5 pCt. Jeg tvivler om, at det er fornuftigt. Jeg er navnlig bange for, at det vil komme til at svække Byggevirksomheden, som man ellers er saa interesseret i. Men det er jo muligt, at man i Udvalget kan overbevises om det modsatte.

I øvrigt er man jo klar over, at ved Salg af Obligationer, der udstedes i fast Ejendom, gives der Kurs, og man kan derfor ikke tillægge disse Bestemmelser om Maksimalrente i fast Ejendom nogen forfærdelig stor Betydning. Jeg vil dog lige pege paa, at Hypoteksforeningsobligationer til 5 pCt. i Øjeblikket ikke staar i Kurs 100; de vil altsaa, hvis denne Lov vedtages nu, ikke kunne udstedes.

Endvidere kunde jeg ønske at vide — det kan jeg maaske faa oplyst i Udvalget —, hvorledes Ministeren fortolker Bestemmelsen overfor Skadesløsbreve, om Renten, naar den er sikret ved Pant i fast Ejendom gennem Skadesløsbrev, ogsaa falder ind under Bestemmelsen om 5 pCt.

Dette Forslag kan jeg tilsiige vor forholdsvis velvillige Behandling af i Udvalget, og det er jo muligt, at man kan komme til en Overenskomst der.

Niels Frederiksen: De 3 Lovforslag, der her foreligger til første Behandling, har alle til Hensigt at bidrage til en Sænkning af Renteudelsen i Landbrugets forskellige Erhvervsomraader. Begrundelsen for, at man gaar den Vej, er, at der fra mange Sider er krævet en Fortsættelse af den Lovgivning paa dette Omraade, der blev vedtaget i Foraaret. Man tilstræber at naa Maalet ad to Veje, dels ved den midlertidige Rentenedsættelse, dels ved en øget Mulighed for Konvertering og derigennem den varige Rentesænkning for Debitorerne.

Kravet om en Fortsættelse af den Rentesænkning Lovgivning, vi var inde paa i Foraaret, begrundes med, at som Forholdene er i Øjeblikket erhvervsmæssigt i Danmark, er Pengenes Pris for høj i Forhold til de Indtægtsmuligheder, der er for de Borgere, som skal svare den Kapitalens Pris, som Renten er. Kravet er ogsaa stillet fra flere Sider som Betingelse for, at man vil gaa med til en fortsat økonomisk Lovgivning, der tilstræber at udjævne Indtægtsmulighederne indenfor Landbrugets forskellige Erhvervsgræne.

Jeg kan ikke se rettere end, at dette Krav er begrundet. Hvis man gør sig en

Forestilling om, hvilken Betydning Kapitalanbringelsen i Øjeblikket har for Rentabiliteten, maa det indrømmes, at man med fuld Føje kan forlange, at Kapitalejerne, Rentenyderne, bidrager deres til, at de Vanskeligheder, som Tiden skaber, kan overvindes.

Med Kapitalanbringelsen i Landets forskellige Erhvervsvirksomheder, der i Øjeblikket er af en Højde og af et Omfang, som sikkert sjælden, ja, maaske aldrig er set før i dansk Erhvervsliv, og med Prisfaldet paa Produkter og den dermed følgende Forøgelse af Pengenes Købeværdi er det kun ret og rimeligt, at man fra Regeringens Side fæster sin Opmærksomhed paa, at de Dele af Befolkningen, der er Rentenydere, maa yde deres Bidrag til Vanskelighedernes Overvindelse.

Der er store Forventninger til en Lovgivning paa dette Omraade, maaske større end berettiget, men Forventningerne er underbygget af den Opfattelse, at Kapitalens Stilling til den arbejdende Befolknings Forhold maa ændres, efter som Forholdene paa de Omraader, jeg har nævnt, ændres. Maaske er Forventningerne spændt saa højt, at de ikke kan opfyldes, men en Lovgivning i den Retning, som de foreliggende Forslag tilstræber, er uomtvisteligt rigtig.

Man tilstræber ved de foreliggende Forslag gennem en Renteskat at skabe Mulighed for at give den Rentelettelse og den Haandsrækning til Vanskelighedernes Overvindelse, som Tiden kræver. Vi fra vor Side lægger ikke Skjul paa, at vi havde ønsket en mere enkel Fremgangsmaade. Hvis det havde været muligt at sænke Renten for Kreditforeningslaan direkte ved Kilden, havde dette efter vor Opfattelse været den bedste Fremgangsmaade. Hvis det havde været muligt at gaa den Vej, havde det sikkert været mere antageligt for Befolkningen ud fra den Betragtning, at det var en Lovgivning, der tilstræbte i al Almindelighed at sænke Renteniveauet over hele Linien, ikke alene for Indskydere i Banker og Sparekasser, men ogsaa for Rentenydere, der besidder Kapital i Kreditforeningsobligationer. Det kan heller ikke bortforklares, at en Lovgivning, der tvinger Indskydere i Banker og Sparekasser til at reducere deres Renteindtægt ned til 3 pCt., medens Rentenydere, der har deres Renteindtægt i andre Institutioner, staar uberørt af Lovgivningen, skaber en Ulighed, der er iøjnefaldende for enhver.

Naar det ikke har været muligt at gaa den enklere Vej, har det sin Aarsag i det